

henhold til kapitel II. Hvis international indleveringsdag ikke er fastsat af den modtagende myndighed, skal ansøgningen anses for indleveret den dag, som patentmyndigheden finder burde have været fastsat som international indleveringsdag. Opfylder ansøgningen traktatens krav med hensyn til form og indhold, skal den godkendes i så henseende.

Stk. 4. Bestemmelsen i § 2, stk. 2, 2. pkt., finder anvendelse på ansøgninger, som er optaget til behandling i henhold til stk. 3, så fremt ansøgningen bliver almindeligt tilgængelig i henhold til § 22.“

16. I § 40 ændres „17 år“ til: „20 år“.

17. § 41 affattes således:

„§ 41. For opretholdelse af et patent skal der betales årsafgift for hvert år (patentår) regnet fra den dag, patentansøgningen blev indleveret.“

18. § 45, stk. 2, affattes således:

„Stk. 2. Handelsministeren kan under forudsætning af gensidighed bestemme, at udøvelse i andet land ved anvendelse af bestemmelsen i stk. 1 skal sidestilles med udøvelse her i landet.“

19. § 51, stk. 2 og 3, ophæves.

20. § 52 affattes således:

„§ 52. Et patent kan ved dom kendes ugyldigt, hvis

- 1) det er meddelt, uanset at betingelserne i §§ 1 og 2 ikke er opfyldt,
- 2) det er meddelt, uanset at beskrivelsen ikke er så tydelig, at en fagmand på grundlag deraf kan udøve opfindelsen,
- 3) dets genstand går ud over indholdet af ansøgningen, som den blev indleveret, eller
- 4) det er meddelt, uanset at patentbeskyttelsens omfang er blevet udvidet efter, at ansøgningen er godkendt til fremlæggelse.

Stk. 2. Et patent kan dog ikke kendes ugyldigt i sin helhed af den grund, at patenthaveren var blot delvis berettiget til patentet.

Stk. 3. Sag kan, bortset fra de i stk. 4 nævnte tilfælde, rejses af enhver.

Stk. 4. Sager, som begrundes med, at patent er meddelt en anden end den, der i henhold til § 1 er berettiget hertil, kan alene rejses af den, der påstår sig berettiget til patentet. Sagen skal rejses inden et år efter, at den berettigede har fået kundskab om patentets meddelelse og de øvrige forhold, på hvilke søgsmålet støttes. Var patenthaveren i god tro, da patentet blev meddelt, eller da han erhvervede patentet, kan sagen ikke rejses senere end 3 år efter patentets meddelelse.“

21. I § 53, stk. 1, ændres „§ 52, stk. 3,“ til: „§ 52, stk. 4,“.

22. § 55, 2. pkt., ophæves.

23. § 58, stk. 2, affattes således:

„Stk. 2. Begår nogen patentindgreb, uden at det sker forsætligt eller uagtsomt, er han, om og i det omfang det skønnes rimeligt, pligtig at udrede vederlag og erstatning efter bestemmelserne i stk. 1.“

24. § 60, stk. 1, ophæves, og i stedet indsættes:

„Udnytter nogen uhjemlet erhvervsmæssigt en opfindelse, efter at akterne i ansøgningssagen er gjort tilgængelige for enhver, og fører ansøgningen til patent, finder bestemmelserne om patentindgreb bortset fra § 57 tilsvarende anvendelse. I tiden før bekendtgørelsen om fremlæggelse i henhold til § 21 omfatter patentbeskyttelsen dog kun det, som fremgår såvel af patentkravene, som de forelå, da ansøgningen blev almindeligt tilgængelig, som af patentkravene ifølge patentet.“

Stk. 2. Den pågældende er kun pligtig i det i § 58, stk. 2, angivne omfang at udrede erstatning for skade som følge af indgreb, der er sket før bekendtgørelsen om ansøgningens fremlæggelse efter § 21.“

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

25. I § 64, stk. 1, nr. 4, ændres „§ 51, stk. 3“ til: „§ 74, stk. 2“.

26. I § 65 ændres „§ 64, stk. 1,“ til: „§§ 50 og 64, stk. 1,“.